

Sygn. akt V U 286/20

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

28 września 2022 roku

Sąd Rejonowy w Rybniku, V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sonia Lasota - Zawisza

Sędziowie/Ławnicy: -/-

Protokolant : osobiście

po rozpoznaniu 28 września 2022 roku w Rybniku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy J. Ś.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o jednorazowe odszkodowanie z tytułu wypadku

na skutek odwołania J. Ś.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 17 września 2020 roku, znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu J. Ś. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920 zł (cztery tysiące dziewięćset dwadzieścia złotych) odpowiadającej dodatkowo 5% stałego uszczerbku na zdrowiu doznanego w następstwie wypadku przy pracy w dniu 17 stycznia 2019 roku,
2. oddala odwołanie w pozostałym zakresie,
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia Sonia Lasota – Zawisza

Sygn. akt V U 286/20

UZASADNIENIE

Decyzją z 17 września 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu J. Ś. kwotę 24.600 zł tytułem 25% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

vide: akta organu rentowego

W odwołaniu ubezpieczony wniósł o zmianę powyższej decyzji, przyznanie prawa do jednorazowego odszkodowania w wysokości odpowiadającej 40% trwałego uszczerbku i przyznanie pozostałej części jednorazowego odszkodowania

w wysokości 14.760 zł. W uzasadnieniu wskazał, że przyznany procent uszczerbku przez ZUS jest nieadekwatny do stwierdzonych u niego obrażeń w szczególności w zakresie doznanego urazu złamania łopatki oraz urazu barku. Podniósł, że uszczerbek z poz. 99b tabeli powinien być zbliżony do maksymalnego, jak również uszczerbki z poz. 104 i 110 tabeli powinny kwalifikować się na wyższym poziomie niż przyznane.

vide: k.3-5

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał wcześniejsze twierdzenia.

vide: k.18-18v

W piśmie z 5 lipca 2022 roku ubezpieczony wniósł dodatkowo o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotności stawki minimalnej.

vide: k. 146

Sąd ustalił co następuje:

Ubezpieczony J. Ś. jest zatrudniony w (...) S.A. KWK(...) w J. na stanowisku górnika pod ziemią i z tego tytułu podlega ubezpieczeniom społecznym.

17 stycznia 2019 roku był zatrudniony na zmianie A o od godz. 06:00 do 13:30 w oddziale GZLj. Na podziale załogi został skierowany do chodnika wentylacyjnego II śc. 26-W3 pokł. 510/1, gdzie dołączył do brygady przodowego W. S. z oddziału GKTj w celu pomocy przy usunięciu awarii rozjazdu kolejki szynowej podwieszanej typu BW. Na miejscu pracy pracownicy przystąpili do podnoszenia opadniętego wraz z zestawem kolejkowym BW nr 11 rozjazdu za pomocą wyciągarek ręcznych. Po podniesieniu trasy, przodowy jako operator rozpoczął wycofywać kolejkę przed rozjazdem. W miejscu prowadzenia prac nad rozjazdem na spągu chodnika znajdowała się spągnica sekcji obudowy zmechanizowanej, pozostawiona tam na zmianie poprzedniej. Nachylenie chodnika w tym miejscu wynosiło 21 stopni, zaś na spągu pod elementem sekcji znajdowała się szyna kolejkowa oraz blacha. Przodowy sterując z tylnej kabiny kolejką obserwował znajdujący się pod trasą element sekcji, gdy zauważył, że kabina kolejki może zahaczyć o ten element, podjęto decyzję o ręcznym odciągnięciu kabiny od elementu sekcji. W tym celu dwóch pracowników stojąc z prawej strony kabiny odciągnęło ją w swoim kierunku, zaś ubezpieczony wraz z drugim pracownikiem napychali kabinę z lewej strony przebywając w pobliżu spągnicy sekcji. Po wycofaniu kolejki przez rozjazd, niespodziewanie doszło do zsunienia się spągnicy sekcji po będącej pod nią szynie i blasze na odległości ok. 1,4 m. przemieszczający się element sekcji potracił ubezpieczonego, który wskutek tego zdarzenia uderzył plecami o będącą za nim pionową sztabę stalową, a następnie przewrócił się na spąg chodnika doznając urazu. Po zaistniałym zdarzeniu pozostali pracownicy udzielili pierwszej pomocy ubezpieczonemu oraz zawiadomili dyspozytora ruchu. Zorganizowano transport ubezpieczonego do punktu pierwszej pomocy na powierzchnię, po udzieleniu pierwszej pomocy przewieziono ubezpieczonego do Wojewódzkiego Szpitala (...) w J.. Ubezpieczony posiadał aktualne badania lekarskie oraz okresowe szkolenia BHP. Był zapoznany z ryzykiem zawodowym na stanowisku pracy. Stosował sprzęt ochrony indywidualnej, który był w dobrym stanie i nie miał wpływu na zaistniały wypadek. Zatrudniony był zgodnie z posiadanymi kwalifikacjami.

Powyższe zdarzenie zostało uznane przez pracodawcę za wypadek przy pracy.

Dowód: akta organu rentowego: skierowanie z 13.08.2019 r., protokół nr (...), wyjaśnienia poszkodowanego, informacje świadków o zdarzeniu wypadkowym, zgody na przetwarzanie danych, protokół z miejsca oględzin wypadku, szkic miejsca wypadku, pismo z 13.08.2019 r.

Lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z 2 października 2019 roku ustalił u ubezpieczonego 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 99b – 15%, poz. 19a – 5%) spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

Dowód: dokumentacja medyczna, akta organu rentowego: wniosek o jednorazowe odszkodowanie z 13.08.2019 r., orzeczenie lekarza orzecznika ZUS z 02.10.2019 r.

Decyzją z 24 października 2019 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. przyznał ubezpieczonemu kwotę 18.340 zł tytułem 20% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 24.10.2019 r.

Komisja lekarska ZUS orzeczeniem z 10 września 2020 roku ustaliła u ubezpieczonego 25% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 99b – 10%, poz. 19a – 5%, poz. 104 – 5%, poz. 110 – 5%) spowodowanego skutkami wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

Dowód: dokumentacja medyczna, akta organu rentowego: orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 10.09.2020 r.

Decyzją z 17 września 2020 roku, znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. uchylił decyzję z 24 października 2019r. i przyznał ubezpieczonemu kwotę 24.600 zł tytułem 25% długotrwałego uszczerbku na zdrowiu będącego następstwem wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

Dowód: akta organu rentowego: decyzja ZUS z 17.09.2020 r.

U ubezpieczonego rozpoznano stan po zranieniu twarzy wygojony z bliznami szpecącymi o łącznej długości 5 cm, stan po urazie zgniecieniowym klatki piersiowej i okolicy łędźwiowej z krwiakiem podpowięziowym wygojony bez obecności długotrwałych bądź trwałych następstw, stan po wysokoenergetycznym urazie łopatki prawej ze złamaniem wygojony z niestabilnością stawu łopatkowo – żebrowego z zaburzeniami funkcji stawu ramiennego oraz uszkodzenie nerwu nadłopatkowego.

Badanie EMG oceniło funkcję splotu ramiennego prawego wskazując dysfunkcję w obrębie nerwu nadłopatkowego z prawidłową funkcją pozostałych badanych elementów. Nie było potrzeby pogłębiania diagnostyki w tym zakresie. Poz. z tabeli 99b jest bardziej adekwatna do charakteru odniesionych obrażeń niż ocena następstw urazu barku dokonana z poz. tabeli 99b i 110.

U ubezpieczonego wskutek wypadku z 17 stycznia 2019 roku powstały stałe uszczerbki na zdrowiu w łącznej wysokości 30 % z tabeli poz. 19a – 5%, poz. 99b – 20%, poz. 104 – 5%.

Dowód: dokumentacja medyczna k. 10-17, k. 54-55, k. 80, opinia biegłych z zakresu ortopedii R. H. i neurologii M. W. k. 29-31v, a także opinie uzupełniające tych biegłych k. 66, k.96, k. 130

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w postaci w/w dokumentów, które Sąd uznał za wiarygodne, wzajemnie ze sobą korelujące i rzeczowe, a także w oparciu o dowód z opinii biegłych z zakresu ortopedii R. H., neurologii M. W. oraz ich opinii uzupełniających, które wraz z dowodami z dokumentów wzajemnie się uzupełniały tworząc wyrazisty obraz całości sprawy.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 4 oraz art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1242 j.t. ze zm.) ubezpieczonemu, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej doznał stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, przysługuje jednorazowe odszkodowanie.

Za stały uszczerbek na zdrowiu uważa się takie naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu nierokujące poprawy, natomiast za uszczerbek długotrwały – naruszenie sprawności organizmu, które powoduje upośledzenie czynności organizmu na okres przekraczający 6 miesięcy, mogące ulec poprawie (art. 11 ust. 2 i 3 ustawy).

Przepis art. 12 ust. 1 ustawy stanowi, iż jednorazowe odszkodowanie przysługuje w wysokości 20 % przeciętnego wynagrodzenia za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu, z zastrzeżeniem art. 55 ust. 1. Z kolei ust. 5 tego artykułu wskazuje, iż do ustalenia wysokości jednorazowego odszkodowania, o którym mowa w ust. 1-4, przyjmuje się przeciętne wynagrodzenie obowiązujące w dniu wydania decyzji, o której mowa w art. 15 ustawy.

Załącznik do Rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 18 grudnia 2002 r. w sprawie szczegółowych zasad orzekania o stałym lub długotrwałym uszczerbku na zdrowiu, trybu postępowania przy ustalaniu tego uszczerbku oraz postępowania o wypłatę jednorazowego odszkodowania (Dz. U. 2002 Nr 234, poz. 1974 ze zm.) stanowi, iż wysokość stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu ubezpieczonego, u którego stwierdzono uszkodzenia powłok twarzy (blizny i ubytki): oszpecenia bez zaburzeń funkcji - w zależności od rozmiarów blizn i ubytków w powłokach twarzy wynosi od 1-10% (poz. 19a), złamanie łopatki: wygojone z przemieszczeniem i znacznym ograniczeniem funkcji kończyny w zależności wynosi od 10-40% (poz. 99b), przewlekłe zmiany stawu barkowego - w zależności od stopnia ograniczenia funkcji wynosi od 5-30% (poz.104).

W myśl pkt 1 Obwieszczenia Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej z 3 marca 2020 roku (M.P. z 2020r. poz. 279) w sprawie wysokości kwot jednorazowych odszkodowań z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej w okresie od 1 kwietnia 2020 roku do 31 marca 2021 roku kwota jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej wynosi 984 zł za każdy procent stałego lub długotrwałego uszczerbku na zdrowiu.

Przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony w wyniku wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku doznał łącznie 30% stałego uszczerbku na zdrowiu (poz. 19a – 5%, poz. 99b – 20%, poz. 104 – 5%). U ubezpieczonego wystąpiło zranienie twarzy wygojone z bliznami szpecącymi o łącznej długości 5 cm, wysokoenergetyczny uraz łopatki prawej ze złamaniem wygojony z niestabilnością stawu łopatkowo – żebrowego z zaburzeniami funkcji stawu ramiennego oraz uszkodzenie nerwu nadłopatkowego.

Biegli w opinii głównej wskazali, że niezbędnym jest wykonanie badania oceniającego przewodzenie w nerwie piersiowym długim, nadgrzebieniowym i pachowym po stronie prawej w celu ustalenia procentowego uszczerbku na zdrowiu. Ubezpieczony wykonał takie badanie, a biegli w opinii uzupełniającej z 27 maja 2022r. (po korekcie oczywistej omyłki pisarskiej z poprzedniej opinii uzupełniającej) wskazali, że uszczerbek z poz. 99b tabeli winien wynosić 20%, a nie jak pierwotnie ustalono 15%. Wskazali, że badanie EMG oceniło funkcję splotu ramiennego prawego wykazując dysfunkcję w obrębie nerwu nadłopatkowego z prawidłową funkcją pozostałych badanych elementów, dlatego też nie było potrzeby pogłębiania diagnostyki w tym zakresie. W ocenie Sądu – dzieląc stanowisko biegłych sądowych – ocena uszczerbku na podstawie poz. 99b tabeli jest bardziej adekwatna do charakteru odniesionych obrażeń niż ocena następstw urazu barku dokonana z poz. tabeli 99b i 110 jak uczynił to organ rentowy. Oceny organu rentowego i biegłych sądowych z poz. 19a oraz 104 były tożsame. Podkreślić należy, że do opinii uzupełniającej z 27 maja 2022r. zarówno ubezpieczony jak i organ rentowy nie wnosili zastrzeżeń.

Ustalając wysokość uszczerbku na zdrowiu Sąd w pełni podzielił opinię biegłych z zakresu ortopedii R. H. i neurologii M. W. oraz opinie uzupełniające, jako wydane przez osoby będące specjalistami w zakresie schorzenia i dysfunkcji występujących u ubezpieczonego. Opinia wydana przez biegłych jest szczegółowa i zrozumiała dla osób nie dysponujących wiedzą medyczną, zaś wnioski zostały sformułowane jasno, czytelnie i jednoznacznie.

Organ rentowy przyznał ubezpieczonemu 25% uszczerbku na zdrowiu, a powinien 30%. Dlatego też zasadnym było przyznanie dodatkowego 5% uszczerbku na zdrowiu.

Mając na uwadze powyższe ustalenia faktyczne, działając na podstawie przywołanych przepisów oraz art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., Sąd w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję, w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu J. Ś. prawo do jednorazowego odszkodowania w kwocie 4.920 zł odpowiadającej dodatkowo 5% stałemu uszczerbkowi na zdrowiu doznanemu w wyniku wypadku przy pracy z 17 stycznia 2019 roku.

W pkt 2 wyroku oddalił odwołanie w pozostałym zakresie z uwagi na brak przesłanek do dalej idącej zmiany decyzji.

Z kolei na podstawie art. 98 k.p.c. i § 9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wszczęcia postępowania, Sąd zasądził od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego (pkt 3 wyroku). Sąd nie uwzględnił kosztów zastępstwa procesowego w wysokości trzykrotności stawki minimalnej mając na względzie, iż w sprawie nie przeprowadzono rozprawy, a nakład pracy pełnomocnika nie był większy niż w innych sprawach o jednorazowe odszkodowanie, zaś sprawa nie miała charakteru szczególnie zawilego. Jednocześnie przyznanie wynagrodzenia w wysokości równej stawce minimalnej jest zgodne z §15 ust. 2 ww. rozporządzenia.

Sędzia Sonia Lasota - Zawisza